

عنوان مقاله:

بهینه ترین فاصله بین آبشکن های رودخانه دوآب_ صمصامی با تعیین مقدار دو مولفه K و α و توجه به مصالح تشکیل دهنده بستر

محل انتشار:

اولین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ایمان دمیری - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه یزد

حسین ملکی نژاد - دانشیار گروه مرتع و آبخیزداری دانشگاه یزد

حامد خیراندیش - دانشجوی کارشناسی ارشد بیابانزدایی، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه هرمزگان

حسن بنی اسدی - رئیس اداره حفاظت و حمایت اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان فارس

خلاصه مقاله:

آبشکن سازه‌های عرضی است که جریان آب را به طرف وسط رودخانه هدایت میکند و از سرعت جریان میکاهد که بدین ترتیب باعث حفظ کناره ها میشود. در فاصله بین دو آبی، سرعت بسیار کم است و ناحیه رسوبگذاری خواهد شد. در واقع بهترین روش حفاظت کناره های رودخانه بصورت غیرمستقیم استفاده از آبشکن میباشد. تعیین فاصله بهینه بین آبشکن ها از اهمیت خاصی برخوردار است در واقع فاصله بین آبیها با توجه به طول آنها محاسبه میشود وقتی طولتر باشد تعداد در واحد سطح کم میشود. چنانچه فاصله بین دو آبشکن کم در نظر گرفته شود، هزینه های اجرایی طرح افزایش مییابد و در صورتی که فاصله آنها زیاد باشد، حفاظت مناسب و مورد انتظار از سواحل رودخانه صورت نمیگیرد. حال در این تحقیق، ما با توجه به مشاهدات صحرایی و اندازه گیری پارامترهای مختلف فیزیکی و هیدرولیکی آبشکنهای احداث شده در حوزه آبخیز دوآب صمصامی، مسئله طول حفاظت شده با توجه بهمیزان رسوبگذاری در بین آبشکن ها، مورد بررسی قرار گرفته است و نیز با توجه به مطالعات صحرایی مسئله ارتباط مستقیم نسبت بهترین فاصله بین آبشکن ها با طول حفاظت شده با توجه به عملکرد آنها در میزان رسوب گذاری نسبت فاصله به طول مورد بررسی قرار گرفته است؛ نتایج این تحقیق نشان میدهد که بیشترین رسوب گذاری بین آبشکن با نسبت فاصله به طول $3/45$ رخ میدهد و نیز عامل دیگر تعیین فاصله بین آبشکن ها (K) معادل $5/$ برای رودخانه های با بستر شنی و قلوه سنگی نظیر رودخانه دوآب_ صمصامی مناسب است.

کلمات کلیدی:

بهترین فاصله بین آبشکن ها، دوآب _ صمصامی، رسوب ، بسترهای درشت دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/258495>

